

रिचार्ड बेरेङ्गार्टेन
Richard Berengarten

होम परिवारग
translated by Hom Paribag

भोल्ता

.जब अँध्यारो हुन्छ...

राजा जस्तो सुर्य, गुलाबीगाला दिउँसो नम्बरी पैसा
तिमी मलाई छुन्छौ, र मेरो चर्म एउटा बिन्दु नै बन्छ
मेरो मेरुदण्ड आँखाको नानी बन्छ र मेरो यो शरीर थर्थरी काम्न थाल्छ
नतमशतक हुँदै, तिमीले खन्याएको स्वर्णीम तलाउले भरिएसरि
यो सागर र शहरमा म अन्धो हुन्छु !

घरहरु र सडकका जस्ता यहाँ पहिले गुनासाहरु थिए
र मलाई थाहा छ ती अहिले पनि छन्
जुन अर्को शहरसँग सम्बन्धित छन्
किनकि त्यो तिमीले बदलेको शहरको जस्तो होइन

हामी भरनाको साथै हिँड्छौँ रातमा
माछा मार्ने माभीहरु डुंगासंगै तयार हुन्छन्
गाडीहरु दौडन्छन् लालिन भुन्ड्याउँदै
सम्पूर्ण शहर मज्जाको लागि व्यस्त हुन्छ
प्रेमी-प्रेमिकाहरु अंगालोमा, युवाहरु फुर्ति देखाउँदै
बा-आमाहरु हाते-मालोमा, बच्चाहरु आईसक्रिममा
बुढ्यौउलाहरु क्याफेका पिँढीबाट चिहाउँदै गर्छन्

र साँभमा पहाडहरु आपसमा नजिक आउँछन्
आ-आफूमा खूब मन पराउने युगलहरु जस्तै भै
गोधुलिको प्रकाश पहाड र तिनका खोंचमा फैलिएसरि
तिम्ना पाखुराहरु मेरामाथि चाहन्छन्

खै, संयोज नै भएसरी त्यो सुन्दर युवतीले छोए जस्तो
गहकिलो पुठो, स-सानो र लच्छिलो हाउ-भाउमा हिंडने
उडिरहेको मुलायम कपाल, सोम्य गला र कुमहरु चरेश
चम्केजस्तै र उनका खैरा हाँसिरहेका आँखाहरु
म पिइदिन्छु मस्त-मस्तको ललिमामा
नशा पिएजस्तै, संगीत सुनेर
उनका पितापुर्खाहरुले हजारौं वर्षसम्म
गरिआएका रिवाज जस्तै

आफूतिर तान्ने शहर, उनको नाम *इलेपथेरिया* हो।

र पनि ती घाऊहरु आँखा अगाडिका घुरमैला थोप्लाहरु मात्र हुन्
र यो समय, जब ज्योति र तिनका फैलाइहरु उनका मुहारमा बाणी र संगीत बजे भैं,
उनको यसरी यस बाटोमा हिंडने नैसर्गिक अधिकार हो
खर खजाना र प्रकाश ज्योतिको अभिभावक सरह
उनका आँखाका नानीहरुमा जम्मा भएका
उनकै स्वतन्त्रता नाचलाई तयार भै
हिंडेको मान्छे जस्तो,

प्यारी साँभ, हजारौं वर्ष पुरानो जस्ती
सुरिलो स्वरकी धनी प्यारी स्त्री
कसरी म तिम्रो स्वागतलाई माया नगरुँ?
यो शहर, र मान्छेहरु, यो सानो हिस्को
जस्ले सबैथोक कुँदेको हुन्छ, विश्वजस्तै
म तिम्रो दासी भएको छु, यहि नागरिक होइन भने
तिमीलाई सिंगै पिउने तिर्खामा
म यो सबै भर्ने धोकोको ज्वाला जस्तो तिम्रो
स्वतन्त्रता!

रिचार्ड बेरेङ्गार्टेन
Richard Berengarten

होम परिवारग
translated by Hom Paribag

interLitQ.org